



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Kubáčové a soudců JUDr. Petra Wulkana a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobce: **Ing. M. V. [redacted]**, narozený [redacted]  
bytem [redacted]  
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Medunou  
sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1

proti  
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774  
sídlem Husinecká 1024/1a, 130 00 Praha 3  
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Bělinou, Ph.D  
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

**o nahrazení projevu vůle**

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 13. března 2019, č. j. 20 C 10/2018-547,

**takto:**

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se mění v částech výroku I. označujících pozemky ve vlastnictví státu, které spravuje Státní pozemkový úřad a které na žalovaného jako oprávněnou osobu bezúplatně převádí tak, že jde o pozemky:
- parc. č. [redacted] v katastrálním území Otovice
  - parc. č. [redacted] v katastrálním území Kladno
  - parc. č. [redacted] v katastrálním území Dolany u Kladna
  - parc. č. [redacted], parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území Slaný
  - parc. č. [redacted] v katastrálním území Kutná Hora

Shodu s prvopisem potvrzuje Ladislava Vlčková

parc. č. [REDACTED] v katastrálním území Církvice u Kutné Hory

parc. č. [REDACTED] v katastrálním území Žleby

parc. č. [REDACTED] v katastrálním území Bezdědice

parc. č. [REDACTED], parc. č. [REDACTED] a parc. č. [REDACTED] v katastrálním území Čistá u Mladé Boleslavi,

a v části výroku I. vyčísující výši, ve které je tímto restituční nárok uspokojen, tak, že činí 2 264 609,20 Kč, a ve výroku II. tak, že výše náhrady nákladů řízení činí 33 880 Kč; jinak se ve výroku I. a II. potvrzuje.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 552 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám JUDr. Petra Meduny.

### Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem nahradil soud prvního stupně výrokem I. vůli žalovaného uzavřít s žalobci tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku:
  - 1) Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecký 1024/11a, 130 00 – Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Hnidousy, obec Kladno;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Otovice, obec Otovice;
    - pozemek parc. č. [REDACTED] zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Motyčín, obec Kladno;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Kladno, obec Kladno;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. [REDACTED] v katastrálním území Dolany u Kladna, obec Kladno;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Slaný, obec Slaný;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Slaný, obec Slaný;
    - pozemek parc. č. [REDACTED], zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. [REDACTED], v katastrálním území Slaný, obec Slaný;
  - 2) Ing. M. [REDACTED] V. [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED], je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 zákona o půdě.

- 3) Oprávněná osoba má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 676/91 nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky jemu v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané.
- 4) Státní pozemkový úřad k uspokojení nároku oprávněné osoby na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí v rozsahu zjištěné ceny do vlastnictví oprávněné osoby tyto pozemky:
- pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Hnidousy, obec Kladno;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Otovice, obec Otovice;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Motyčín, obec Kladno;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Kladno, obec Kladno;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kladno, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Dolany u Kladna, obec Kladno;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Slaný, obec Slaný;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Slaný, obec Slaný;
  - pozemek parc. č. ■■■■■, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Slaný, na listu vlastnictví č. ■■■■■, v katastrálním území Slaný, obec Slaný;

a oprávněná osoba tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá. Tímto je uspokojen restituční nárok ve výši 962 701,80 Kč.

a výroky II. a III. rozhodl o nákladech řízení.

2. V odůvodnění svého rozsudku soud prvního stupně uvedl, že žalobce se domáhal nahrazení projevu vůle uzavřít s žalobcem smlouvu o bezúplatném převodu pozemků uvedených ve výroku I. a dále pozemků parc. č. ■■■■■ a ■■■■■ v katastrálním území Velvary, parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Hnidousy, parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Otovice a parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Kročehlavy s tím, že je oprávněnou osobou dle zákona o půdě, a náleží mu tak náhrada dle § 11 zákona o půdě, a to dle rozhodnutí z 18. 3. 2005. O náhradní pozemky se žalobce ucházel ve veřejných nabídkách, jejich struktura a rozsah mu uspokojení jeho nároku neumožnily, žalovaná také nerespektovala výši žalobcem přihlášeného nároku. Restituční nárok žalobce je ve výši 13 806 750 Kč, žalovaná eviduje jeho nárok ve výši 531 210 Kč, neboť nevydané pozemky oceňuje jako pole, nikoli jako pozemky stavební. Žalovaná namítala, že nepostupovala ve vztahu k žalobci liknavě nebo svévolně, rozsah nabídky je dostatečný. Ocenění nevydaných pozemků považuje za řádné a objektivní, ocenění předložené žalobcem vychází dle jejího názoru z nesprávného data, ke

kterému k ocenění došlo, a je vadné i pro absenci srážek. V době odnětí nebyly pozemky zařazeny do 11. stavebního obvodu a klusácká dráha není stavbou, jde jen o zhutnělý násyp, podle jejího názoru nelze veškeré pozemky závodistiště ocenit jako stavební ani z hlediska funkčního celku. Vznese také námitku promlčení a k jednotlivým pozemkům označeným žalobcem uvedla, že jsou vzhledem k určení pro veřejnou stavbu, nevhodný přístup nebo komunikaci nevhodné k převodu.

3. Soud prvního stupně vyšel při svém rozhodnutí z následujících skutkových zjištění. Žalobce je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 1 zákona o půdě ve vztahu k pozemkům specifikovaným rozhodnutím ministerstva zemědělství ČR pozemkového úřadu, č. j. PÚ 676/91 ze dne 18. 3. 2005, konkrétně ve vztahu k pozemkům PK [redacted] a [redacted] označených jako závodistiště a PK [redacted] a [redacted] označených jako role, vše v k. ú. Velká Chuchle, obec Praha. Původní PK byly v katastru nemovitostí sloučeny do parcel č. [redacted]

[redacted] a [redacted] v k. ú. Velká Chuchle (dále jen „předmětné pozemky“). Restituční nárok žalobce byl dosud uspokojen z 80 953,20 Kč. Žalobce se neúspěšně pokoušel zvrátit rozhodnutí pozemkového úřadu a domáhal se určení vlastnictví k původním pozemkům. Tyto pozemky nebyly vydány s odůvodněním, že na nich bylo zřízeno sportovní zařízení, a to dostihové závodistiště zřízené do roku 1906 s tím, že nejméně od roku 1942 se na pozemcích nachází závodní dráha a zázemí pro koně a diváky přibližně v dnešním rozsahu, na části pozemků se nachází komunikace. Nevydané pozemky byly provozovateli závodistiště propachtovány již před rokem 1942, nejpozději v červenci 1956 bylo již plánováno vykoupení pozemků za účelem rozšíření závodistiště, stavební obvod pro rozšíření státního závodistiště byl určen rozhodnutím z 6. 5. 1957. Klusácká dráha byla původně zřízena jako zhutněný násyp z hlíny se zaválcovaným povrchem ze škváry, následně byla upravována v 90. letech zpevněním plochy, naklopením dráhy a zaměněním povrchu ze škváry za pískový povrch. O tom, že žalobce není vlastníkem nevydaných pozemků, bylo pravomocně rozhodnuto 22. 2. 2011. Znaleckým posudkem zadaným žalovanou byl restituční nárok žalobce vyčíslen na 531 210 Kč, v posudku bylo 8 pozemků oceněno jako role, 4 pozemky jako ostatní. Znaleckým posudkem znaleckého ústavu PROSCON ve znění dodatku z 6. 4. 2014 byl restituční nárok žalobce oceněn na 13 806 750 Kč, cena vychází z ocenění všech pozemků jako stavebních, a to bez provedení srážek dle vyhlášky. Žalovaná cenu stanovenou tímto posudkem na žádost žalobce nezaevidovala. Soud prvního stupně poznamenal, že pozemky byly sice v době přechodu na stát evidovány jako zemědělské, byly nicméně určeny pro stavbu. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu uzavřel, že rozhodující byl skutečný stav (charakter) pozemků v době takového přechodu (odnětí) státem, který v dané věci ocenění pozemků jako stavebních plně odůvodňuje. O vyvlastnění bylo rozhodnuto 15. 12. 1956, vyvlastněné pozemky byly 14. 4. 1958 odevzdány. Od počátku bylo zřejmé, že vyvlastnění proběhne za účelem rozšíření areálu závodistiště, který je třeba považovat za sportovní zařízení, které je funkčním celkem, a jako stavbu je tak třeba posoudit celý sportovní areál. Žalobce se účastnil veřejných nabídek v roce 2015 (2x), v roce 2016 (1x) v roce 2017 (2x) a v roce 2018 (2x), v jedné veřejné nabídce částečně uspokojil svůj nárok, při veřejných nabídkách v roce 2017 a 2018 byl odmítnut pro nedostatečnou výši nároku. Žalovaná v současnosti eviduje nárok žalobce ve výši 452 643 Kč. V roce 2011 nabízela žalovaná na území hlavního města Prahy 14 pozemků, v roce 2012 dvanáct a v roce 2013 devět, následně se nabídka zvýšila. Všechny dotčené pozemky jsou ve vlastnictví státu s právem hospodaření pro žalovanou, kromě pozemku v katastrálním území Velvary není žádný dotčen veřejně prospěšnou stavbou, hodnota pozemků byla určena dle vyhlášky č. 182/1988 Sb. Pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území Hnidousy v hodnotě 229 121 Kč je evidován s využitím zahrada, je napojen na komunikaci a vede přes něj přístupová cesta k budově na sousedním pozemku. Pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území Otovice v hodnotě 89 851,40 Kč je evidován s využitím orná půda. Pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území Motyčín v hodnotě 201 254,60 Kč je evidován s využitím trvalý travní porost, část pozemku tvoří přístupová komunikace. Pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území

Kladno v hodnotě 185 465 Kč je evidován s využitím orná půda. Pozemek parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Dolany u Kladna v hodnotě 9 843,40 Kč je evidován s využitím orná půda. Pozemek parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Slaný v hodnotě 46 177,50 Kč je evidován s využitím orná půda. Pozemek parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Slaný v hodnotě 44 422,90 Kč je evidován s využitím orná půda. Pozemek parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Slaný v hodnotě 156 566 Kč je evidován s využitím orná půda, na části pozemku je přístupová komunikace. Pozemek parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Velvary v hodnotě 31 089,70 Kč je evidován s využitím zahrada, pozemek je určen pro park. Převod pozemků parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Hnidousy, parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Otovice, parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Kročehlavy a parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Velvary žalobce v době rozhodnutí soudu prvního stupně již nenavrhoval. Nepravomocně bylo rozhodnuto o uspokojení restitučního nároku žalobce ve výši 11 828 421,25 Kč. Soud prvního stupně dále uvedl, proč neprovedl důkazy nájemními a pachtovními smlouvami a důkaz revizním posudkem k posudku znaleckého ústavu PROSCON. K námitce nevyužití srážek dle vyhlášky poznamenal, že nebyly zjištěny (ani tvrzeny) žádné skutečnosti, pro které by bylo třeba k uplatnění srážek přistoupit.

4. Zjištěné skutečnosti posoudil soud prvního stupně dle § 4, § 6, § 11 a § 11a zákona č. 229/1991 Sb., o půdě a jiném zemědělském majetku (dále jen „zákon o půdě“). K námitce promlčení uvedl, že teprve 22. 2. 2011 měl žalobce postaveno najisto, že odňaté pozemky mu nebudou vydány, žádost o převod podal ihned poté, stejně jako žalobu, se kterou neuspěl. Od února 2015 uplatňoval své nároky ve veřejných nabídkách. Účast ve veřejných nabídkách byla sice nízká, bylo však zřejmé, že žalovaná nemá v úmyslu plnit restituční nárok v jím vyčíslené výši. Promlčecí doba počíná běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit, k tomu v dané věci došlo v roce 2017. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že v dané věci jsou podmínky pro nahrazení projevu vůle žalované, neboť žalobce se svého nároku aktivně domáhal (i mimo veřejné nabídky) a žalovaná, která odmítala uznat výši jeho restitučního nároku, jej z účasti na veřejných nabídkách vylučovala, což lze za svévolný a diskriminující přístup označit. Vzhledem k postoji žalované se žalobce ani svého nároku nemůže domoci jiným způsobem, než prostřednictvím žaloby na nahrazení projevu vůle. U pozemků, které žalobce v době vyhlášení rozsudku k převodu navrhoval, neshledal soud prvního stupně (až na pozemek v katastrálním území Velvary) žádné překážky pro jejich převod. U pozemku v katastrálním území Hnidousy poznamenal, že při přímém spojení s komunikací složitá právní úprava práv a povinností nevzniká a ani hospodaření s pozemkem není ztíženo. Skutečnost, že přes pozemek je jediný přístup k budově na sousedním pozemku, nepředstavuje neřešitelný stav, neboť trvá i v době vlastnictví pozemku státem. Soud prvního stupně také uvedl, že převodu nebrání, pokud jsou stejné pozemky řešeny jako náhradní v jiném řízení, a že žalobce je připraven vstoupit do práv a povinností vztahujících se k pozemkům v katastrálním území Motyčín a Slaný. Za nevhodný k převodu označil soud prvního stupně pozemek v katastrálním území Velvary, a to s ohledem na jeho určení pro veřejné užívání jako park.
5. Nákladový výrok odůvodnil soud prvního stupně úspěchem žalobce, který vynaložil náklady na právní zastoupení advokátem, který provedl 10 úkonů právní služby a je plátcem daně z přidané hodnoty. Při určení výše odměny advokáta vycházel z ceny pozemků dle vyhlášky č.182/1988 Sb.
6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, a to výslovně jen proti výrokům I. a II. Namítala, že obecná tříletá promlčecí lhůta k uplatnění restitučního nároku a k rozporování jeho výše počala běžet již od 18. 3. 2005, kdy bylo rozhodnuto o nevydání pozemků. Nesouhlasila ani se závěry soudu prvního stupně o svévoli a liknavosti žalované při uspokojování restitučního nároku žalobce. Judikaturu Nejvyšší soudu, na kterou soud prvního stupně odkazoval při svých závěrech o potřebě ocenit nevydané pozemky jako stavební, označila za nepřiléhavou. Soudu prvního stupně dále vytýkala, že se blíže nezabýval rozsahem veřejných nabídek, a to zejména v porovnání s účastí žalobce v těchto nabídkách. Uvedla, že zákon o půdě nepředpokládá naprostou nápravu všech majetkových křivd a obnovení vlastnických vztahů k půdě, mělo by být zohledněno, že bylo rozhodnuto 99,79 % restitučních případů a z celkového množství nevydaných

pozemků zbývá vypořádat jen 4,9 %. Restituentům bylo ve veřejných nabídkách nabízeno přes 795 000 pozemků o výměře přes 723 000 hektarů, zájem restituentů o veřejné nabídky ovšem dlouhodobě nepřevyšuje 20 %. K ceně nevydaných pozemků dále uvedla, že jde o pozemky zemědělského charakteru, v době jejich prodeje nebylo možno dostatečně spolehlivě uzavřít, že k jejich zastavění dojde. Navíc odňaté pozemky nebyly zastavěny, nebyly ani stavebními parcelami a stavby na nich v převážné části nevznikly ani později. Mělo také dojít k použití srážky 60 % dle přílohy vyhlášky, neboť Velká Chuchle nebyla ke dni odnětí pozemků součástí Prahy. Znalecký posudek pozemky účelově nadhodnotil, restituční nárok byl již v době vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně přečerpán. Rozsudek soudu prvního stupně označila žalovaná v části týkající se převoditelnosti jednotlivých náhradních pozemků za nepřezkoumatelný, pozemky v katastrálním území Hnidousy, Motyčín a Slaný ( ) považuje žalovaná za pozemky nevhodné k převodu s ohledem na to, že na ně zasahuje příjezdová komunikace. Podle názoru žalované měl soud rozhodnout o všech pozemcích, kterých se žaloba týkala, jinak nevyčerpal celý předmět řízení. Za nesprávný označila také postup soud prvního stupně, který neprovedl důkaz nájemními a pachtovními smlouvami, neboť provedení takových důkazů nebránila s ohledem na povahu řízení ani jeho koncentrace. Namítala také, že soud prvního stupně nesprávně posoudil poměr úspěchu a neúspěchu účastníků při rozhodnutí o nákladech řízení. Navrhovala, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu zamítne, a žalované přiznal náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

7. Žalobce k odvolání žalované uvedl, že rozsudek soudu prvního stupně je věcně správný a odpovídá skutkovým a právním závěrům dalších soudů, které ve věci shodného žalobce již rozhodly. Navrhoval, aby byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen jako věcně správný.
8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu – dále jen o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozhodnutí okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 odst. 2 a contr. o. s. ř.) přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 212 o. s. ř., stejně jako řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212a odst. 1, 5 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, jsou však dány důvody pro změnu rozsudku soudu prvního stupně.
9. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě) oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské federativní republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedených v § 6 odst. 1.
10. Podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě zemřela-li osoba, jejíž nemovitost přešla v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské federativní republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: děti a manžel osoby uvedené v odstavci 1, všichni rovným dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 13, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti.
11. Podle § 5 odst. 1 zákona o půdě povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona nemovitosti drží, s výjimkami uvedenými pod písmeny a) a b).
12. Podle § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě oprávněnými osobami budou vydány nemovitosti, které přešly na stát nebo na jinou právnickou osobu v důsledku kupní smlouvy uzavřené v tísni za nápadně nevýhodných podmínek.

13. Podle § 9 odst. 1 zákona o půdě nárok uplatní oprávněná osoba u pozemkového úřadu a zároveň vyzve povinnou osobu k vydání nemovitosti. Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou do šedesáti dnů od podání výzvy dohodu o vydání nemovitosti.
14. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
15. Podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona o půdě nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo ve lhůtě uvedené v § 13 uplatněno právo na vydání, může pozemkový úřad převést do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároku na náhradu podle § 14-16 nebo § 20.
16. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
17. Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto, b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování, c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření, d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech, f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků, g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.
18. Podle § 6 odst. 2 zákona č. 503/2012 Sb. na žádost Státního pozemkového úřadu sdělí příslušný správní úřad písemně do třiceti dnů, zdali pozemky, které mají být převedeny podle tohoto zákona, nejsou podle odstavce 1 z převodu vyloučeny. K převodu zastavěných pozemků se sdělení v případech podle odstavce 1 písm. c), e) a f) nevyžaduje.
19. Soud prvního stupně dospěl po provedeném dokazování a logickém a přesvědčivém hodnocení provedených důkazů ke správným skutkovým zjištěním, a to zejména o tom, že žalobce je oprávněnou osobou z konkrétních rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha, které pozemky nebyly vydány a z jakých důvodů a jaká je hodnota nevydaných pozemků. Na tato skutková zjištění proto odvolací soud v plném rozsahu odkazuje.
20. Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce je oprávněnou osobou podle ustanovení § 4 zákona o půdě k vydání náhradních pozemků v hodnotě pozemků nevydaných podle příslušných rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, zákonnou překážkou jejich vydání restituentům byla zastavěnost pozemků podle § 11 odst. 1 zákona o půdě. Otázka, zda oprávněná

osoba (popřípadě její dědic), které podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, se může žalobou domáhat, aby žalovanému byla uložena povinnost uzavřít s ní smlouvu o bezúplatném převodu konkrétního náhradního pozemku, je judikaturou konstantně řešena v souladu s rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 (toto rozhodnutí a další citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná na [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz)). I když tedy v zásadě oprávněná osoba nemá právo na výběr pozemku, který jí má být takto poskytnut jako náhradní, jiná situace je při liknavém postupu žalovaného. Skutečnost, že postup žalovaného nebo jeho právního předchůdce byl liknavý, svévolný či diskriminační a v jeho důsledku se oprávněná osoba přes její aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv, byla v řízení před soudem prvního stupně vyřešena správně. Uložení povinnosti žalovanému uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva ke konkrétním pozemkům, i když nebyly uveřejněny ve veřejné nabídce, přitom nelze ve vztahu k ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující, neboť takové rozhodnutí je v souladu s principem, že každý si má střežit svá práva, jak bylo konstatováno Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 28 Cdo 5368/2015.

21. Žalovaná rozhodla o restitučním nároku žalobce, který byl uplatněn již v roce 1991, až v roce 2005. Žalobce se opakovaně účastnil také veřejných nabídek náhradních pozemků, tímto způsobem však nemohl svůj nárok předpokládaným způsobem uspokojit právě s ohledem na postoj žalované, která setrvala a setrává na nespřávném ocenění odňatých pozemků. O převod pozemků, které svou hodnotou celkové výši jeho nároku odpovídají, tak žalobce neměl ani možnost ve veřejných nabídkách usilovat. Chování žalované při vyřizování restitučního nároku žalobce proto odvolací soud považuje shodně se soudem prvního stupně za nejen liknavé, ale rovněž za jednání nesoucí znaky libovůle a diskriminace. Soud prvního stupně proto rozhodl správně, když žalobě na nahrazení projevu vůle žalovaného o převodu náhradních pozemků vyhověl. Ke shodnému závěru o právu stejného žalobce domáhat se vydání náhradních pozemků do veřejné nabídky nezařazených dospěl např. také Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 5. 2019, č. j. 26 Co 68/2019-452, a ze dne 1. 3. 2019, č. j. 18 Co 102/2018-659. Dovolání žalované proti uvedeným rozsudkům dovolací soud odmítl s tím, že nebyly dány zákonné předpoklady přípustnosti dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 o. s. ř. Žalobci rovněž nelze vytýkat, že v průběhu tohoto řízení sám přistoupil na možnost převodu náhradních pozemků, které původně součástí veřejné nabídky byly, neboť tak učinil s odstupem času, při uvažované „restituční tečce“ a stále se zužujícím počtu pozemků, které připadají v úvahu jako náhradní za pozemky nevydané.
22. Namítala-li žalovaná promlčení přecenění restitučního nároku, je třeba uvést, že judikatura dlouhodobě zastává názor, že restituční nároky mají v zásadě soukromoprávní charakter, vyplývající z existence nároku na převod vlastnictví k náhradním pozemkům. V případě, že určité otázky nejsou restituční legislativou upraveny, lze podpůrně aplikovat ustanovení občanského zákoníku, jenž je vůči restitučním zákonům v pozici obecného předpisu. Jak bylo shora uvedeno, právo na přecenění restitučního nároku není samostatným majetkovým právem, které podléhá promlčení. Podle zákona o půdě existuje pouze jeden restituční nárok, konkrétně nárok na převod vlastnictví k náhradním pozemkům za pozemky nevydané ve vztahu ke konkrétnímu správnímu rozhodnutí pozemkového úřadu. Judikатурní praxe Nejvyššího soudu ohledně námítky promlčení restitučního nároku dospěla k dílčím závěrům. Jednak že v případech, kdy povinná osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnou osobou o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit (viz např. sp. zn. 28 Cdo 995/2002) a že vzhledem k tomu, že plnění oprávněné osoby, spočívající v získání náhradních pozemků za pozemky nevydané, je závislé na spoluúčasti žalované, pak je a priori námitka promlčení ze strany žalované výkonem práva v rozporu s dobrými mravy (srov. sp. zn. 28 Cdo 4592/2008, sp. zn. 28 Cdo 1548/2009). Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že žalovaná nerespektuje ustálenou soudní praxi ohledně oceňování nevydaných pozemků, v důsledku čehož (výrazné podhodnocení restitučního nároku) znemožňuje žalobci získat plnění, na které by



mu vznikl nárok, ve veřejných nabídkách. Za takové situace nemůže žalovaná s námitkou promlčení uspět.

23. Odvolací soud se dále zabýval vhodností pozemků, s jejichž převodem žalobci souhlasili, a tím, zda jejich vydáním nebude výše zůstatku restitučního nároku žalobců přečerpána.
24. Řízení o vydání náhradních pozemků podle ustanovení § 11a zákona o půdě je řízení, ve kterém soud není vázán žalobním petitem ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř. Ukáže-li se v průběhu řízení, že oprávněnou osobou vybraný pozemek není k převodu způsobilý, lze žalobě vyhovět i převodem jiného vhodného pozemku za předpokladu, že s takovým plněním oprávněná osoba souhlasí (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3453/2007, dostupný na [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz)). V případě, že nelze vydat žalobci pozemek, jehož vydání se žalobou domáhal, musí mu žalovaná v rámci tohoto soudního řízení nabídnout všechny pozemky, kterými disponuje, a soud musí vést žalobce k tomu, aby bylo možné uložit žalované převést na žalobce náhradní pozemek či pozemky tak, se aby hodnota pozemku (pozemků) vyplývající z velikosti, lokalizace a kvality co nejvíce přiblížila hodnotě původního pozemku (viz náleží Ústavního soudu ze dne 13. 1. 2010, sp. zn. I. US 3169/07, dostupný na [www.nalus.usoud.cz](http://www.nalus.usoud.cz)). Soud přitom musí dbát výše zůstatku restitučního nároku žalobců, aby na straně oprávněných osob nedošlo k bezdůvodnému obohacení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 11. 2010, sp. zn. 28 Cdo 1189/2010, dostupný na [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz)). Označit náhradní pozemky, s jejichž převodem by žalobce souhlasil, je proto možné kdykoli za řízení, včetně řízení odvolacího.
25. V době vyhlášení rozsudku odvolacího soudu navrhoval žalobce s ohledem na skutečnosti zjištěné v průběhu řízení a námitky žalované týkající se pozemků, o kterých bylo rozhodnuto rozsudkem soudu prvního stupně nebo které žalobce jako náhradní později navrhoval, vydání následujících pozemků: parc. č. ██████ v katastrálním území Otovice, parc. č. ██████ v katastrálním území Kladno, parc. č. ██████ v katastrálním území Dolany u Kladna, parc. č. ██████, parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Slaný, parc. č. ██████ v katastrálním území Kutná Hora, parc. č. ██████ v katastrálním území Církvice u Kutné Hory, parc. č. ██████ v katastrálním území Žleby, parc. č. ██████ v katastrálním území Bezdědice, parc. č. ██████ parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Čistá u Mladé Boleslavi. U všech pozemků bylo mezi účastníky nesporné, že jde o pozemky ve vlastnictví státu s příslušností hospodaření pro Státní pozemkový úřad.
26. Nejvyšší soud ve svém rozsudku z 26. 6. 2018, sp. zn. 28 Cdo 3546/2017, dostupném na [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz), připomněl judikaturu Nejvyššího soudu, jež jako podmínku pro vyhovění žalobě na uložení povinnosti bezúplatně převést zemědělský pozemek oprávněné osobě za nevydaný pozemek požaduje, aby šlo o pozemek k převodu „vhodný“, tedy pozemek, jenž by byl - nebýt liknavého postupu Pozemkového fondu ČR, potažmo žalované - do veřejné nabídky takto zařaditelný (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 28 Cdo 5368/2015, a ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 4447/2017, a usnesení téhož soudu ze dne 2. 5. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4400/2015, a ze dne 7. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 2420/2010). Při posuzování „vhodnosti“ pozemku k převodu oprávněné osobě jako pozemku náhradního (§ 11a odst. 1 zákona o půdě) nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonné výluky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 1568/2011), zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2011, sp. zn. 28 Cdo 99/2010, ve vztahu k pozemkům v zastavěném území obce), zda jej lze zemědělsky obhospodařovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2013, sp. zn. 28 Cdo 592/2013), zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 2462/2014), případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2364/2017, a ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 4447/2017). Tato hlediska je přitom vždy nutno zkoumat se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem

případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. 28 Cdo 5045/2015, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 220/2005). Tedy ani oprávněná osoba, vůči níž Pozemkový fond (žalovaná) postupoval liknavě, svévolně či diskriminujícím způsobem (a jež může uspokojit své právo i převodem pozemku nezahrnutého do veřejné nabídky podle § 11a zákona o půdě), se nemůže neomezeně domáhat převodu jakéhokoliv zemědělského pozemku z vlastnictví státu (a ve správě Státního pozemkového úřadu); takto jí nelze přiřknout ani pozemky, jejichž převodu brání nedostatek vhodnosti jejich zařazení do veřejné nabídky podle zákona o půdě (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2017, sp. zn. 28 Cdo 3773/2017). V rozsudku ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 28 Cdo 2430/2016, Nejvyšší soud dále uzavřel, že je na soudu, aby v každé jednotlivé věci vždy s ohledem na její konkrétní okolnosti posoudil, zda pozemky vybrané oprávněnou osobou jako náhradní, jsou pro uspokojení jejího restitučního nároku vhodné, a to ke dni vyhlášení jeho rozhodnutí (§ 154 odst. 1 o. s. ř.).

27. U pozemků parc. č. ██████ v katastrálním území Otovice, parc. č. ██████ v katastrálním území Církvice u Kutné Hory, parc. č. ██████ v katastrálním území Žleby a parc. č. ██████ v katastrálním území Bezdědice nebyly shledány žádné překážky, pro které by tyto pozemky byly vyloučeny z převodu, žalovaná netvrdila žádné skutečnosti, pro které by byl převod těchto pozemků nepřípustný nebo nevhodný. Nesporná je i jejich cena ve výši 89 851,40 Kč (parc. č. ██████ v katastrálním území Otovice), 155 756,50 Kč (parc. č. ██████ v katastrálním území Církvice u Kutné Hory, 324 744,20 Kč (parc. č. ██████ v katastrálním území Žleby), a 136 719,80 Kč (parc. č. ██████ v katastrálním území Bezdědice).
28. K pozemkům parc. č. ██████ v katastrálním území Kladno, parc. č. ██████ v katastrálním území Dolany u Kladna a parc. č. ██████ v katastrálním území Slaný žalovaná namítala, že pozemky jsou propachtovány. Skutečnost, že pozemek je v užívání jiné osoby na základě pachtovní smlouvy však podle názoru odvolacího soudu vydání pozemku nebrání. Práva vyplývající z pachtovní smlouvy nejsou bez dalšího takovými právy třetích osob, které by bránily převodu pozemku. V této souvislosti je třeba připomenout, že propachtované pozemky jsou zařazovány i do veřejných nabídek žalovaného. Žádné skutečnosti, které by bránily převodu těchto pozemků jako pozemků náhradních za pozemky nevydané, nezjistil odvolací soud ani ze znaleckých posudků, žádné důvod vyloučení těchto pozemků z převodu neuvedly ani příslušné stavební úřady, když sdělily, že pozemky z převodu vyloučeny nejsou. Cena uvedených pozemků (185 465 Kč u parc. č. ██████ v katastrálním území Kladno, 9843,40 Kč u parc. č. ██████ v katastrálním území Dolany u Kladna a 46 177,50 Kč u parc. č. ██████ v katastrálním území Slaný) byla mezi účastníky nesporná a odpovídá také zjištěním učiněným ze znaleckých posudků.
29. K pozemkům parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Slaný žalovaná namítala, že tvoří příjezdovou cestu k areálu betonárky. V odvolacím řízení bylo znaleckým posudkem prokázáno, že oba pozemky spolu sousedí, jsou situované mezi zemědělským areálem a železniční tratí, v územním plánu jsou vedeny jako zahrady a sady mimo zastavitelné území. Městský úřad ve Slaném – stavební úřad k pozemkům sdělil, že nejsou dotčeny plánovanou veřejně prospěšnou stavbou ani komunikací evidovanou dle zákona č. 13/1997 Sb., místní komunikace k pozemku na jižní straně přiléhá, na části pozemků je komunikace z panelů. Ze snímku dané oblasti, kterým byl v odvolacím řízení proveden důkaz, je zřejmé, že komunikace je v krajní části pozemku ██████ a vede přes pozemek ██████ do areálu, který je dle informativního výpisu z katastru nemovitostí ve vlastnictví ZAPA beton a.s. Ze snímku oblasti a informativního výpisu však rovněž vyplývá, že uvedená společnost vlastní také pozemek parc. č. ██████, který sousedí s pozemkem ██████ a který spojuje místní komunikaci, která jižně přiléhá k pozemkům ██████ a ██████ a areál. Přístup do areálu betonárky z místní komunikace má proto její vlastník i bez využití pozemků parc. č. ██████ a ██████. Cena pozemků (44 422,90 Kč u pozemku parc. č. ██████ a 156 566 Kč u pozemku parc. č. ██████) je nesporná a odpovídá i ceně určené znaleckými posudky.

30. U pozemku parc. č. ██████ v katastrálním území Kutná Hora žalovaná namítala, že je z části v zastavitelné ploše pro individuální rekreaci a je krajinnou zelení, určen je pro realizaci zeleně a veřejně prospěšných opatření. Zprávou města Kutná Hora však bylo v odvolacím řízení prokázáno, že uvedený pozemek není z převodu vyloučen zcela ani z části. Je sice z části v zastavitelném území a určen k zastavění stavbou a k realizaci zeleně, jde však o individuální rekreaci a krajinnou zeleň. Takové určení pozemků zemědělskému využití pozemku nebrání. Cena pozemku ve výši 835 941,10 Kč je mezi účastníky nesporná.
31. U pozemků parc. č. ██████, parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Čistá u Mladé Boleslavi žalovaná namítala, že jsou zatíženy běžícím soudním řízením vedeným u Okresního soudu v Mladé Boleslavi pod sp. zn. 7 C 198/2018, ve kterém žalobci nárokují stejné pozemky jako náhradní za pozemky nevydané. Samotné probíhající řízení však vydání shodných pozemků nebrání. Řízení u Okresního soudu v Mladé Boleslavi nebylo dosud skončeno, nebylo vydáno ani předběžné opatření, které by převodu pozemku bránilo. Cena pozemků v tomto katastrálním území ve výši 87 851,50 Kč (u pozemku parc. č. ██████), 63 692,60 Kč (u pozemku parc. č. ██████) a 127 577,30 (u pozemku parc. č. ██████) je mezi účastníky nesporná.
32. Z dalších důkazů provedených v průběhu odvolacího řízení nebyly zjištěny žádné pro věc rozhodné skutečnosti, neboť důkazy se vztahovaly k pozemkům, jejichž převod v době rozhodnutí odvolacího soudu žalobce již nenavrhoval.
33. Celková výše restitučního nároku žalobce činila 13 806 750 Kč, jen nesporné, že dosud byl jeho restituční nárok uspokojen z 11 416 048,80 Kč. Hodnota výše uvedených pozemků, jejichž převodu jako pozemků náhradních za pozemky nevydané podle názoru odvolacího soudu nic nebrání, činí celkem 2 264 609,20 Kč, Hodnota převáděných pozemků současnou výši zůstatku restitučních nároků žalobce (2 390 701,20 Kč) nepřevyšuje, k uspokojení zbývá 126 092 Kč.
34. Soud prvního stupně nepochybil, když úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně a správně také určil, že advokát žalobce provedl 10 úkonů právní služby a přísluší mu i náhrada ve výši odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, jejímž je zástupce žalobce plátcem, výši odměny advokáta však nesprávně určil. Žalobce se domáhal nahrazení projevu vůle, jde o bezplatný převod nemovitých věcí, u kterých není k dispozici spolehlivý podklad pro určení obvyklé ceny pozemků, tomu odpovídá tarifní hodnota ve výši 35 000 Kč podle § 9 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu. Náklady na právní zastoupení tak sestávají z odměny za 10 úkonů po 2 500 Kč, 10 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč a náhradě za daň z přidané hodnoty ve výši 5 880 Kč, celkem náklady činí 33 880 Kč.
35. Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil rozsudek soudu prvního stupně v částech výroku I. označujících převáděné pozemky tak, že jde o pozemky parc. č. ██████ v katastrálním území Otovice, parc. č. ██████ v katastrálním území Kladno, parc. č. ██████ v katastrálním území Dolany u Kladna, parc. č. ██████, parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Slaný, parc. č. ██████ v katastrálním území Kutná Hora, parc. č. ██████ v katastrálním území Církvice u Kutné Hory, parc. č. ██████ v katastrálním území Žleby, parc. č. ██████ v katastrálním území Bezdědice, parc. č. ██████, parc. č. ██████ a parc. č. ██████ v katastrálním území Čistá u Mladé Boleslavi, v části výroku I. vyčísľující výši, ve které je tímto restituční nárok uspokojen, tak, že činí 2 264 609,20 Kč, a ve výroku II. tak, že výše náhrady nákladů řízení činí 33 880 Kč. Ve zbývajících částech výroku I. (o tom, že se nahrazuje vůle žalované a o zbylém obsahu takového projevu vůle) a výroku II. (určení povinné a oprávněné osoby, lhůty a místa k plnění) odvolací soud podle § 219 o. s. ř. potvrdil rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný.
36. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná nebyla v odvolacím řízení úspěšná (jejímu odvolání nebylo vyhověno), odvolací soud jí proto uložil povinnost k náhradě nákladů, které žalobce vynaložil na právní zastoupení

v odvolacím řízení (odměna advokáta za 4 úkony právní služby po 2 500 Kč dle § 6 odst. 1, § 9 odst. 3 písm. b) a § 7 bod 5. advokátního tarifu, ve spojení s § 11 odst. 1 písm. g) a k) advokátního tarifu – vyjádření k odvolání, podání ve věci samé, účast u 2 jednání před odvolacím soudem, 4 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a náhrada ve výši 2 352 Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, jejímž plátcem je zástupce žalobce, podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř.), celkem 13 552 Kč. Další písemná podání, která právní zástupce žalobců činil v průběhu odvolacího řízení, nepovažuje odvolací soud za samostatné úkony právní služby ve smyslu ust. § 11 advokátního tarifu.

37. Lhůta k plnění byla určena dle § 160 odst. 1, část věty před středníkem, o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty odvolací soud neshledal žádný důvod. Místo plnění náhrady nákladů řízení bylo určeno dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen tehdy, jestliže tento rozsudek závisel na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.) Účastník může podat dovolání do dvou měsíců, jdoucích ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku, u Okresního soudu v Kladně (§ 240 odst. 1, věta první, o. s. ř.).

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze se domáhat jejího splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí anebo u soudního exekutora návrhem na exekuci.

Praha 27. listopadu 2019

Mgr. Petra Kubáčová v. r.  
předsedkyně senátu